

کارایی روش الکتروکواگولاسیون در حذف فلز سنگین کادمیم موجود در محیط‌های آبی

حسین گنجی‌دشت^۱

احمد خدادادی دربان^۲

علی آخوندی^۳

(دریافت ۸۸/۸/۲۱ پذیرش ۹۰/۱۲/۲۰)

چکیده

حضور فلزات سنگین در پسابهای صنعتی و مشکلات محیط‌زیستی ناشی از دفع غیر اصولی آنها، تصفیه این قبیل پسابهای را قبل از تخلیه به محیط زیست و یا ورود به شبکه جمع‌آوری فاضلاب ضروری می‌سازد. در این تحقیق به بحث و بررسی در مورد روش الکتروکواگولاسیون برای حذف کادمیم از محیط‌های آبی در مقیاس آزمایشگاهی پرداخته شد. آزمایش‌ها با استفاده از شش الکترود آلمینیومی و آهنی اجرا گردید. در این پژوهش، راندمان حذف کادمیم در شرایط مختلف سطح و فاصله الکترودها، سیستم ورودی، زمان ماند، غلظت اولیه کادمیم و تغییرات pH مورد بررسی قرار گرفت. در آزمایش‌های مربوط به سطح و فاصله الکترودها، سیستم جریان پایلوت به صورت بسته در نظر گرفته شد و در بقیه آزمایش‌ها سیستم جریان پایلوت به صورت پیوسته طرح و اجرا گردید. تعداد الکترودهای به کار رفته شش عدد از نوع الومینیم و آهن بود و مساحت‌های ۳۵۲، ۳۳۶۰، ۴۲۰۰ و ۴۲۳۶۰ سانتی‌متر مربع با فواصل ۱، ۲ و ۳ سانتی‌متر از یکدیگر مورد آزمایش قرار گرفت. نتایج نشان داد که بیشترین راندمان حذف کادمیم هنگامی صورت می‌گیرد که مساحت الکترود ۴۲۰۰ سانتی‌متر مربع و فاصله آنها از یکدیگر ۱ سانتی‌متر، توان الکتریکی ورودی ۱۸۵ وات، زمان ماند محلول ۴۰ دقیقه و pH محلول ورودی حدود ۱۰/۲۵ باشد. با بالا رفتن غلظت اولیه کادمیم در جریان ورودی به سیستم، راندمان حذف کادمیم تا حدودی کاهش می‌یابد.

واژه‌های کلیدی: کادمیم، الکتروکواگولاسیون، تصفیه فاضلاب صنعتی، الکترودهای آلمینیومی و آهنی، ایزووترم

The Effectiveness of Electro Coagulation Process for the Removal of Cadmium from Water

Ali Akhondi¹

Ahmad Khodadadi Darban²

Hossein Ganjidoust³

(Received Nov. 11, 2009 Accepted Mar. 10, 2012)

Abstract

The presence of toxic heavy metals in industrial wastewaters and its discharge into the sewage system is one of the most environmental problems. In this research, electrocoagulation method was used to remove cadmium as a toxic heavy metal from aqueous phase. The important parameters which affect the removal of cadmium from wastewater such as the electrode type, area of the electrode, distance between electrodes, voltage, initial concentration of cadmium and the pH were examined. Six electrodes with aluminum and iron types were employed with the areas of 2352, 3360, 4200 cm². The distance between electrodes were chosen to be 1, 2, 3 cm, respectively. The experimental results indicated that optimum condition was obtained with high surface area of the electrodes of 4200, distance of 1cm, entrance power of 185, residence of time of 40 minutes and pH of enfluent of 10.25. Results showed that change in initial cadmium concentration reduced its removal.

Keywords: Cadmium, Electrocoagulation, Industrial Wastewater Treatment, Iron and Aluminum Electrodes, Isotherm.

- Grad. M.Sc. Student of Civil and Environmental Eng., Tarbiat Modares University, Tehran
- Assoc. Prof., Dept. of Eng., Tarbiat Modares University, Tehran
(Corresponding Author) (+98 21) 82883399
akdarban@modares.ac.ir
- Prof. of Environmental Eng., Dept. of Eng., Tarbiat Modares University, Tehran

- دانش آموخته کارشناسی ارشد مهندسی عمران - محیط زیست، دانشگاه تربیت مدرس، تهران
- دانشیار دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران (نویسنده مسئول)
akdarban@modares.ac.ir
- استاد گروه مهندسی محیط زیست، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران

۱- مقدمه

افزایش این روش است که خود از کاربرد مواد جدید به عنوان الکترود مصرفی و رواج راکتورهای دو قطبی جمع و جور ناشی می شود. تحقیق در زمینه اکسیداسیون آندیک بعضی از مشتقات بنزین در آندهای پلاتین و آندهای نوع DSA انجام شده است و همچنین امکان استفاده از روش الکتروشیمیایی و مکانیسم های واکنش نشان داده است. آزمایش محصولات حد واسط و آندازه گیری بازدهی جریان در اکسیداسیون الکتروشیمیایی فتل در آندهای پلاتین و DSA نشان داده است که انواع آندهای رایج مانند پلاتین، تیتانیم - اکسید ایریدیم - اکسید رودنیم، تیتانیم - اکسید سرب بازدهی جریان پایینی دارد، در مقابل آند تیتانیم - اکسید قلع نه تنها بازدهی خوبی دارد بلکه حذف نسبتاً خوبی از کل کربن آلی را امکان پذیر می سازد [۵]. مطالعه ای که توسط ویگو و همکاران^۱ در سال ۱۹۸۳ بر روی اکسیداسیون الکتروشیمیایی فاضلاب کارخانه های روغن زیتون در ایتالیا صورت گرفته نشان داده است که فاضلاب حاوی ۲۰۰۰ میلی گرم در لیتر COD و ۷۰۰۰ میلی گرم در لیتر کلرید سدیم با pH معادل ۴/۹ و بوي زننده، پس از تصفیه غلط نشان داده ای که توسط ویگو و همکاران^۱ در سال ۱۹۹۶ تحت عنوان تصفیه الکتروشیمیایی فاضلاب فرایند حاوی ذرات کلوئیدی صورت گرفته نشان داده است که الکتروکوگلاسیون به وسیله آندهای الومینیوم و آهن، ذرات کلوئیدی را به صورت لخته حذف می نماید. این فرایند بر روی پساب کاغذسازی آزمایش شده و برای صنایع شیمیایی و ذوب فلزات کاربرد دارد [۷]. بررسی های آزمایشگاهی و پایلوت توسط لیندنر و همکاران^۲ در سال ۱۹۹۶ بر روی تصفیه فاضلاب حاصل از شستشوی گازهای اسیدی دودکش به روش الکتروشیمیایی مزایایی را دربرداشته که شامل تبدیل اسید کلریدریک موجود در فاضلاب به کلر و هیدروژن قابل بازیافت، حذف فلزات سنگین و شکستن مواد آلی بوده است [۷].

مطالعه ای که توسط ولیسبدزو و همکاران^۳ در سال ۱۹۹۷ انجام گرفته و در آن فاضلاب حاصل از چغتدر به وسیله الکتروولیز تصفیه شده است، نشان می دهد که کلر، کلرات ها و سایر اکسیدکننده های تولید شده در فرایند الکتروشیمیایی، مواد آلی را به آب و دی اکسید کربن اکسید می نمایند. نتایج حاصله نشان می دهد که درجه تصفیه به

یکی از مهم ترین مسائل دنیای امروز، آلودگی محیط زیست به فلزات سمی و خطرناک است. استخراج فلزات از معادن و کاربرد گسترده فلزات سنگین در صنایع، باعث شده است که غلظت این فلزات در آب، فاضلاب، هوا و خاک افزایش یابد. مکانیسم اثر سمیت فلزات سنگین، ناشی از تمایل شدید کاتیون های این فلزات به گوگرد و به این طریق مختل کردن فعالیت آنزیم های حیاتی در موجودات زنده است [۱]. از جمله این فلزات سنگین می توان به کادمیم اشاره کرد. کادمیم بعد از کاربرد در کود و یا آفت کشها، وارد محیط زیست و عمدتاً زمین می شود. کادمیم عمدتاً از راه غذا وارد بدن انسان می شود. غذایی که میزان کادمیم موجود در آنها بالا است، باعث می شوند که غلظت کادمیم در بدن انسان بهشت افزایش یابد. عوارضی که توسط کادمیم برای انسان ایجاد می شود عبارت اند از: اسهال، شکم درد و استفراغ شدید، شکستگی استخوان، عقیم شدن و نازایی، آسیب سیستم عصبی مرکزی، آسیب سیستم ایمنی، ناهنجاری های روانی و آسیب احتمالی DNA یا سرطان [۲ و ۳].

تقریباً سه چهارم کادمیم در باتری ها، به خصوص باتری های نیکل-کادمیم استفاده می گردد و بیشتر از یک چهارم باقی مانده عمدتاً برای ساخت رنگها، پوشش ها، آبکاری و به عنوان مواد ثبات بخش در پلاستیک ها به کار می رود. از دیگر مصارف کادمیم عبارت اند از: استفاده در برخی آلیاژ های زود ذوب به خصوص در آلیاژ بلبرینگ ها، ساخت لحیم ها، ساخت لامپ تصویر تلویزیون های سیاه و سفید و رنگی، ساخت برخی نیمه هادی ها و به عنوان تشبیت کننده در پلی وینیل کلراید [۴].

بنابراین حذف فلزات سنگین از محیط آبی، موضوع مهمی در بهداشت عمومی جامعه محسوب می شود که از دو جنبه اهمیت دارد:
۱- جداسازی فلزات سنگین سمی از پسابهای صنعتی، زهاب کشاورزی، معادن و خنثی کردن اثرات سمی آنها
۲- احیا و بازیافت فلزات که با کاهش تدریجی منابع معدنی امری ضروری است [۵].

در این زمینه تکنولوژی های متعددی قابل پیشنهاد است و امروزه به کار می رود. یکی از این روش های پیشنهادی، روش الکتروشیمی است. البته دانش کمی در ارتباط با توانایی الکتروشیمی وجود دارد و آزمایش های کمی در ارتباط با تکنولوژی الکتروشیمیایی انجام شده است. اما تکنولوژی الکتروشیمیایی مدرن می تواند به عنوان راه حل ترجیحی برای حل محدوده وسیعی از مشکلات پیشنهاد گردد. اخیراً روش الکتروشیمیایی برای تصفیه فاضلاب حاوی آلودگی های آلی توجهات زیادی را به خود معطوف داشته است که اساساً به دلیل سهولت کنترل و بازدهی کاربرد رو به

¹ Vigo et al.

² Tunturi

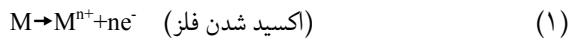
³ Floc

⁴ Lindner et al.

⁵ Vylyssides et al.

در این روش با استفاده از جریان الکتریکی و نصب الکترودهای شیمیایی از جنس آلومینیوم، آهن و غیره که به صورت آند و کاتد عمل می‌کنند ذرات کلوئیدی موجود در محیط آب یا فاضلاب از طریق تولید بارهای مشبت الکتریکی از لحاظ الکتریکی، خشی شده و در نتیجه تولید Al^{3+} و Fe^{3+} وغیره، فرایند لخته‌سازی فراهم می‌گردد. این فرایند در صنایع مختلف از قبیل آبکاری، استخراج فلزات از معدن، چوب و کاغذ، صنایع فلزی، خودرو سازی، صنایع شیمیایی، داروسازی و غیره در مقیاس واقعی، طراحی و اجرا گردیده و از لحاظ راندمان تصفیه و حذف انواع آلاینده‌های محیط‌زیستی از بازده بسیار مطلوبی برخوردار بوده است [۷].

تئوری فرایند الکتروکوآگولاسیون به این صورت است که این فرایند، با استفاده از جریان مستقیم برق با یک ولتاژ کاری و شدت جریان متغیر که بسته به میزان آلدگی فاضلاب یا آب تعیین می‌شود و با استفاده از الکترودهایی که معمولاً از جنس آلومینیوم، آهن معمولی، فولاد ضد زنگ و یا زغال هستند، انجام می‌گیرد. واکنش‌های انجام گرفته در آند و کاتد به صورت زیر است

(احیای آب به گاز هیدروژن و یون هیدروکسیل)

به طور خلاصه واکنش‌های فیزیکی و شیمیایی که در محفظه انعقادسازی اتفاق می‌افتد عبارت اند از: اکسیداسیون آندی و احیای کاتدی ناخالصی‌های موجود در آب، انحلال فلز آند و تخلیه آن به محیط آب و در نتیجه انعقاد ذرات کلوئیدی، ایجاد فرایند الکتروفورز (که در آن یون‌ها از غشاء نیمه تراوا عبور می‌کنند)، شناورسازی ذرات (که در آن جایهای گازهای تولید شده در الکترودها باعث شناورسازی ذرات می‌شوند). ترکیب یون‌های فلزی روی کاتد، تولید و تنفس اسیدها و بازها، سایر فرایندهای شیمیایی و الکتروشیمیایی [۱۴]. مزایای متعددی برای الکتروکوآگولاسیون گزارش شده است که عبارت اند از: راهبری و نگهداری آسان، بهره‌برداری کاملاً خودکار و پیوسته، هزینه پایین بهره‌برداری، بازیافت و استفاده مجدد فاضلاب، حجم کم لجن تولیدی، عدم نیاز به کنترل pH مگر برای مقادیر اضافی، عدم نیاز به افزودن مواد شیمیایی، مؤثر و سریع بودن در تجزیه مواد آلی با راندمان رایجی نزدیک ۹۰ درصد، کاهش تعداد واحدهای فرایندی تصفیه‌خانه و در نتیجه کاهش شدید سطح زمین مورد نیاز تصفیه‌خانه و فاضلاب تصفیه شده با این روش مطبوع، بی‌رنگ، شفاف و بی بو بودن [۱۵ و ۱۶]. معایب اصلی برای الکتروکوآگولاسیون عبارت اند از: تولید گاز هیدروژن (ممکن است یک خطر اینمنی باشد)، خوردگی آند و رسوب لجن بر روی

فعالیت کاتالیزوری آند مورد استفاده، میزان بار COD و pH محلول بستگی دارد. بهترین نتایج برای غلظت کلرید سدیم ۴ درصد، دمای ۴۲ درجه سلسیوس، غلظت COD معادل ۷۲۰۰ میلی‌گرم در لیتر و pH ۹/۵ به دست آمده است. تحت این شرایط کاهش COD معادل 20 g/h/A/m^2 و غلظت COD برابر ۸۰۰ میلی‌گرم در لیتر بوده است [۸].

در مطالعه‌ای توسط هانگ و همکاران^۱ در سال ۲۰۰۱ فرایند الکتروشیمیایی جدیدی که روش فرد-فتون نامیده شده برای تصفیه فاضلابی با آلدگی بسیار شدید بررسی شد. نتیجه این مطالعه نشان داده است که فرایند یاد شده با ترکیب احیای الکتروشیمیایی و اکسیداسیون شیمیایی در یک راکتور بسته، توانایی حذف ترکیبات آلی و فلزات سنگین را دارد. فاضلاب تحت فرایند، یک ثبیت کننده PVC حاوی غلظت زیاد فلزات سنگین (Pb برابر ۷۵۰ میلی‌گرم در لیتر) و غلظت زیاد مواد آلی (COD برابر ۱۱۰۰ میلی‌گرم در لیتر) بوده و ترکیب آلی اصلی استات بوده است.

همچنین این مطالعه نشان داده که اکسیداسیون مستقیم آندی هیچ اثری روی حذف COD ندارد و روش فنتون به تنها بی به غلظت ۴۰۰ میلی‌گرم در لیتر آهن دو ظرفیتی و ۲۸۰۰ میلی‌گرم در لیتر آب اکسیژنه، فقط ۳۶ درصد از COD را حذف نموده است، این در حالی است که فرایند فرد-فتون در غلظت ۲۰۰۰ میلی‌گرم در لیتر آهن ۳ ظرفیتی و ۲۸۰۰۰ میلی‌گرم در لیتر آب اکسیژنه، حدوداً ۸۹ درصد از COD را حذف کرده است. به علاوه وقتی آب اکسیژنه با غلظت ۵۶۰۰ میلی‌گرم در لیتر به کار رفته بازدهی حدود ۹۸ درصد به دست آمده است. نتایج نشان داده که روش فرد-فتون که در این مطالعه مورد استفاده قرار گرفته نسبت به روش اکسیداسیون آندی و روش فنتون، برتر است [۹].

در این زمینه در ایران می‌توان به تحقیقات جنیدی درخصوص حذف همزمان مس و تجزیه^۴ D در فاضلاب صنعتی با استفاده از سیستم ترکیبی تشعشع نوری و الکتروشیمیایی، سمرقندی و همکاران در خصوص حذف فسفات از محلولهای آب و رحمانی و همکاران در خصوص بررسی کارایی روش الکتروشیمیایی در حذف COD از پساب با استفاده از الکتروکوآگولاسیون اشاره نمود [۱۰-۱۳]. اما در خصوص حذف کادمیم با استفاده از الکترود آلومینیوم و پارامترهای مؤثر برآن، مطالعات محدودی انجام شده است.

الکتروکوآگولاسیون یا انعقاد الکتریکی عبارت است از تولید مواد منعقدکننده در محل با استفاده از تجزیه الکتریکی الکترودهای آلومینیوم یا آهن و تولید یون‌های فلزی در آند و گاز هیدروژن در کاتد.

¹ Huang et al.

(طول × عرض × ارتفاع)، تیغه سوراخ دار جلوگیری کننده از خروج کادمیم ته نشینی شده، شیر خروجی به منظور نمونه گیری و هدایت جریان به خارج پایلوت. به منظور تبدیل جریان برق شهری (AC) به جریان مستقیم (DC) با مقدار جریان ثابت ۵ آمپر و شدت جریان (۰ تا ۴۰) ولت از یک دستگاه مبدل الکتریکی استفاده گردید.

شکل ۱- پلان راکتور الکتروکوآگولاسیون

به منظور انجام آزمایش‌ها، از نمونه شیمیایی سنتزی که از نیترات کادمیم ساخته شده بود، استفاده گردید. بنابراین نمونه شیمیایی سنتزی در غلظتها مختلف کادمیم با کنترل پارامترهای مختلف pH، COD و غلظت اولیه کادمیم در آزمایشگاه ساخته شد. به منظور انجام این پژوهش، پس از تعیین نمونه حاوی کادمیم با غلظت معین، تنظیم مقادیر pH و تنظیم ولتاژ مورد نیاز، نمونه‌ها به درون راکتور مربوطه وارد گردید. هم‌زمان با این عمل دستگاه تراکسیفورماتور نیز با ولتاژ مناسب روشن گردید. برای تهیه محلولهای با غلظتها معین از COD، از گلولوکر استفاده شد. بر اساس فرمول شیمیایی برای تهیه محلولی با COD حدودی ۱۰۰ میلی‌گرم در لیتر، حدود ۹۴ میلی‌گرم از گلولوکر در یک لیتر آب مقطر به حجم رسانده شد.

پس از گذشت زمان ماند تعیین شده برای انجام فرایند، اقدام به نمونه برداری از محلول خروجی از مخزن ته نشینی گردید. نمونه برداشت شده پس از انجام فراوری‌های لازم، مطابق روش‌های استاندارد، مورد آنالیز قرار گرفت. غلظت کادمیم خروجی توسط دستگاه جذب اتمی مدل واریان AA240 با دقت 1 ppb ^۱، پس از آماده‌سازی مورد آنالیز قرار گرفت. بنابراین پس از انجام آزمایش‌ها، شرایط بهینه از لحاظ متغیرهای pH، ولتاژ، زمان ماند، مساحت و فاصله الکترودها تعیین گردید. منظور از شرایط بهینه، شرایط حصول حداقل راندمان برای حذف فلز سنگین کادمیم با تغییر در پارامترهای pH، ولتاژ، زمان ماند و غلظت اولیه کادمیم است (جدول ۱).

الکترودها (که می‌تواند فرایند را محدود نماید)، افزایش غلظت یون‌های آهن و آلمینیوم در خروجی، هزینه‌های سرمایه‌گذاری اولیه نسبتاً بالا و گرانی استفاده از برق در برخی مناطق [۱۶-۱۹].

۲- مواد و روشها

در این پژوهش که یک مطالعه تجربی آزمایشگاهی است و به صورت طرح نمونه در سطح پایلوت در آزمایشگاه محیط زیست دانشکده فنی و مهندسی دانشگاه تربیت مدرس انجام پذیرفت، حذف کادمیم از محیط‌های آبی با استفاده از روش الکتروکوآگولاسیون مورد بررسی و ارزیابی قرار گرفت. به منظور انجام تحقیق این مراحل انجام شد: طراحی و ساخت پایلوت (راکتور الکتروکوآگولاسیون)، ساخت نمونه سنتزی فاضلاب، انجام آزمایش‌های گوناگون و نمونه برداری.

به منظور ایجاد شرایط نزدیک به شرایط طبیعی و واقعی، نوع جریان انتخاب شده در راکتور آزمایشگاهی به صورت پیوسته^۲ در نظر گرفته شد. آرایش الکترودها در این طراحی، به صورت مونوپولار^۳ در نظر گرفته شد که فاصله و سطوح آنها با توجه به انجام آزمایش‌ها به گونه‌ای تنظیم گردید که توان الکتریکی مورد نظر را تأمین کند. برای ساخت پایلوت از شیشه استفاده شد و سعی گردید که اجزای تشکیل دهنده آن از جنس فلز نباشد تا در فرایند الکتروکوآگولاسیون اختلال ایجاد ننماید و همچنین در مقابل حرارت حاصل از آزمایش مقاوم باشد.

در این پژوهش از یک بشکه ۱۵۰ لیتری به منظور ساخت و ذخیره‌سازی فاضلاب و یک بشکه ۲۰ لیتری برای متعادل‌سازی و یکنواخت کردن فاضلاب قبل از ورود به راکتور اصلی استفاده شد. به منظور سنجش میزان جریان ورودی به راکتور و همچنین تنظیم آن، با کنترل شیر ورودی حد فاصل مخزن متعادل‌ساز و راکتور الکتروکوآگولاسیون، دبی ورودی کنترل گردید. راکتور الکتروکوآگولاسیون در ابعاد غیرمتفاوت $30 \times 18 \times 45$ سانتی‌متر (طول × عرض × ارتفاع) از جنس شیشه به ضخامت ۶ میلی‌متر ساخته شد. مطابق شکل ۱ این راکتور از اجزاء و قسمت‌های زیر تشکیل شد:

لوله ورودی فاضلاب از مخزن یکنواخت ساز، تیغه (بافل) یکنواخت ساز و هدایت کننده جریان ورودی، مخزن الکترولیتیک به ابعاد متفاوت $30 \times 17 \times 17$ سانتی‌متر (طول × عرض × ارتفاع)، الکترودها و پایه‌های نگهدارنده آنها از جنس پلاکسی‌گلاس، مخزن (حوضچه) ته نشینی به ابعاد متفاوت $28 \times 25 \times 17$ سانتی‌متر

¹ Continuous

² Monopolar Plate

جدول ۱- انواع و مقادیر متغیرهای مورد بررسی در فاضلاب سنتزی

پارامتر	مقادیر
غلظت اولیه کادمیم (mg/L)	حدود ۵۵ و ۱۵۰ و ۱۰۰
زمان فاضلاب (دقیقه)	۴۰ و ۲۵ و ۱۰
pH اولیه	حدود ۳ و ۷ و ۱۰
توان الکتریکی (وات)	۱۸۵ و ۱۲۰ و ۷۵
متغیر COD (mg/L)	۱۰۰۰ و ۵۰۰ و ۱۰۰
آلومینیوم و آهن	جنس الکترود

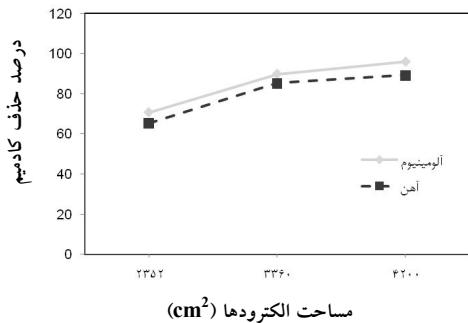
۳- نتایج و بحث

در این فصل از پژوهش حاضر، نتایج مطالعات و آزمایش‌های انجام شده با روش الکتروکواگولاسیون، بر روی محلول حاوی کادمیم، به صورت منحنی ارائه شده است.

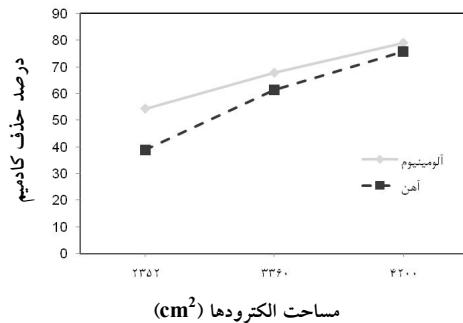
۱-۳- سطح و فاصله بهینه الکتروودها

بررسی نتایج حاصل از شکل‌های ۲ تا ۴ بیانگر آن است که استفاده از مساحت بزرگ‌تر تیغه‌های الکتروود باعث ایجاد واکنش شدیدتر، آزادسازی گازهای الکتروولیتی و یون فلزی عامل منعقدکننده بالاتر می‌شود و در نتیجه سرعت فرایند الکتروکواگولاسیون را بالا می‌برد. همچنین داده‌های مربوط به تغییرات دما در محلول، رابطه مستقیم سطح الکتروودها را با افزایش دمای محیط آبی نشان می‌دهد. افزایش نسبت سطح به حجم (S/V)، شدت جریان بهینه را کاهش می‌دهد. انتظار می‌رود که نسبت سطح به حجم به عنوان یکی از پارامترهای مهم تغییر مقیاس باشد. در آزمایش‌های انجام شده برای انتخاب مقدار سطح بهینه الکتروود، مقدار سطح بهینه الکتروود در حدود 4200 cm^2 بدست آمد. با توجه به اینکه حجم محفظه راکتور الکتروولیز در حدود $67/8 \text{ لیتر}$ است، مقدار S/V در حدود $48/4 \text{ m}^3/\text{m}^3$ بود.

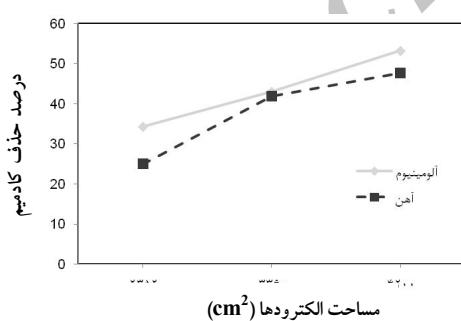
همچنین شکل‌های ۲ تا ۴ نشان می‌دهند که هرچه فاصله الکتروودها از یکدیگر کمتر شود راندمان حذف کادمیم بالا می‌رود. روش الکتروکواگولاسیون از بسیاری جهات با روش انعقاد و لخته‌سازی متعارف مشابه است. در روش انعقاد و لخته‌سازی ابتدا با افزایش منعقد کننده، اختلاط سریع انجام می‌شود تا منعقدکننده کاملاً یکنواخت پخش شود. سپس اختلاط آرام شده تا ذرات ناپایدار با یکدیگر برخورد کرده و لخته شوند. همان‌گونه که از نتایج مشخص است بیشترین راندمان حذف در فاصله ۱ سانتی‌متری الکتروودها از یکدیگر صورت می‌گیرد و هرچه که این فاصله بیشتر شود راندمان حذف پایین‌تر می‌آید. گرچه با افزایش سطح الکتروود و کم کردن فاصله الکتروودها راندمان حذف بالاتری از آن‌ینه به دست می‌آید، اما کم کردن فاصله الکتروودها بیشتر از این اندازه به علت افزایش در توان الکتریکی ورودی و احتمال وقوع اتصال کوتاه در جریان الکتریکی، مرسوم و مقرر به صرفه نیست.

شکل ۲- مقایسه درصد حذف کادمیم بهوسیله کاربرد الکتروودهای آهن و آلومینیوم در مساحت‌های مختلف الکتروود (فاصله الکتروودها از یکدیگر ۱ سانتی‌متر)

شکل ۳- مقایسه درصد حذف کادمیم بهوسیله کاربرد الکتروودهای آهن و آلومینیوم در مساحت‌های مختلف الکتروود (فاصله الکتروودها از یکدیگر ۲ سانتی‌متر)

شکل ۴- مقایسه درصد حذف کادمیم بهوسیله کاربرد الکتروودهای آهن و آلومینیوم در مساحت‌های مختلف الکتروود (فاصله الکتروودها از یکدیگر ۳ سانتی‌متر)

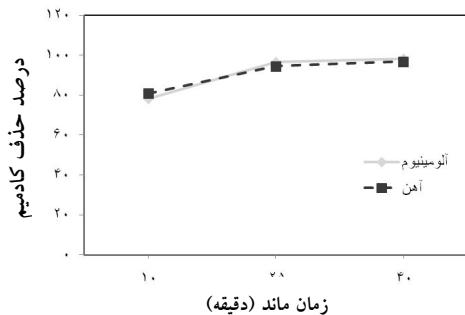
۲-۳- تأثیر توان‌های مختلف الکتریکی ورودی
شکل‌های ۳ و ۴ میزان حذف کادمیم را در محدوده توان‌های

الکتریکی ۷۵ و 120 Wdm^{-3} نشان می‌دهد. بررسی‌ها نشان می‌دهد که توان الکتریکی ورودی بالاتر، میزان حذف بیشتری از فلز سنگین کادمیم را حاصل می‌نماید (شکل ۵).

طبق قانون فارادی درمورد الکترولیز، مقدار جریان الکتریکی، مقدار مواد تشکیل شده یا آزاد شده از الکترود را تعیین می‌نماید. در این سیستم، توان الکتریکی وارده، مقدار عوامل لخته کننده و شناور ساز در الکترودها را تعیین می‌نماید. بنابراین توان الکتریکی بالاتر می‌تواند افزایش میزان حذف کادمیم را به همراه داشته باشد و در نتیجه فلوكوكولاسیون و فلوتاسیون بالاتر مورد انتظار است. طبق قانون فارادی، جرم الکترولیز شده در یک سلول الکترولیتیک تابع جریان الکتریسیته عبوری از سلول است.

۳-۳- تأثیر زمان‌های ماند فاضلاب

مطابق داده‌های شکلهای ۳ تا ۵ هر چقدر زمان ماند فاضلاب بیشتر باشد، میزان راندمان حذف فلز آلومینیوم بیشتر خواهد بود. این شکل نشان می‌دهد که با کاربرد فلز آلومینیوم قسمت عمده کادمیم در ۲۵ دقیقه اول الکترولیز و با میزان توان الکتریکی ۹۶/۷ Wdm^{-3} ۱۸۵ حذف می‌شود. راندمان در این حالت در حدود ۹۶/۷ درصد است. اما با افزایش زمان ماند روند حذف به کندی پیش می‌رود به طوری که در ۴۰ دقیقه راندمان حذف به ۹۸/۵ درصد می‌رسد. همچنین ملاحظه شد که این روند حذف در موردهای الکترودهای آهنی نیز صادق است. از مقایسه و بررسی شکلهای چنین نتیجه‌گیری می‌شود که در آغاز فرایند، حذف کادمیم سریع بوده و به تدریج سرعت حذف کاهش یافته است.

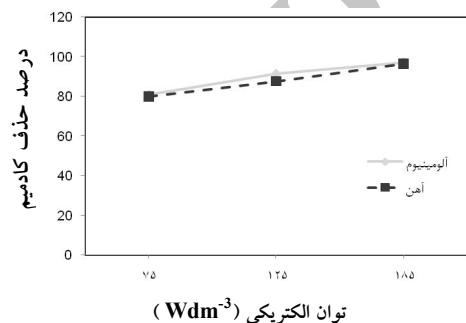

شکل ۶- مقایسه درصد حذف کادمیم به‌وسیله کاربرد الکترودهای آهن و آلومینیوم در زمان‌های ماند فاضلاب

آهن و آلومینیوم تولیدی به‌دلیل خودگی آند تشکیل کمپلکس‌هایی را با یون‌های کادمیم می‌دهند و لذا حذف سریع تر کادمیم در ابتدای فرایند مشاهده می‌شود (شکل ۶). با توجه به رابطه ۳ نیز صحت این موضوع را می‌توان بررسی کرد. به طوری که جرم ماده الکترولیز (الکترود) شده که همان کوآگولانت واکنش است با مدت زمان ماند فاضلاب و یا به عبارت دیگر مدت زمان الکتروکوآگولاسیون متناسب است.

۴-۳- تأثیر تغییرات غلظت کادمیم ورودی

نتایج حاصل از آزمایش‌های انجام شده نشان داد که غلظت اولیه کادمیم می‌تواند راندمان حذف را تا حدودی تحت تأثیر قرار دهد. به نحوی که راندمان حذف برای توان الکتریکی 185 Wdm^{-3} ، زمان تماس ۴۰ دقیقه و غلظت اولیه برابر $53/6 \text{ میلیگرم در لیتر}$ در حدود ۹۸/۷ درصد بوده، درحالی که راندمان حذف در همین شرایط و برای غلظت $149/5$ و $304/1 \text{ میلیگرم در لیتر}$ به ترتیب در حدود $98/5$ و $98/3$ درصد تعیین شد. به عبارت دیگر راندمان

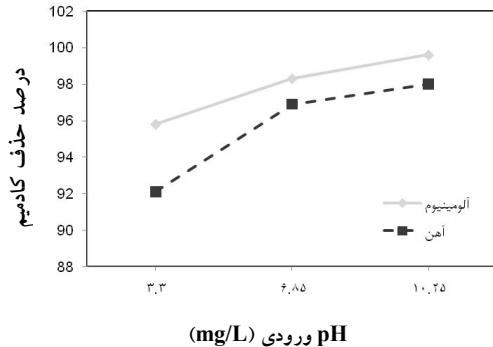
شکل ۵- مقایسه درصد حذف کادمیم به‌وسیله کاربرد الکترودهای آهن و آلومینیوم در توان‌های مختلف الکتریکی ورودی
برای یادآوری این قانون می‌توان نوشت [۶]

$$M = \frac{1}{96500} \times \frac{A}{V} \times I \times T \quad (3)$$

که در این رابطه

M جرم فلز حل شده، V ظرفیت فلز الکترود آلومینیومی یا آهنی، A جرم اتمی فلز الکترود آلومینیومی یا آهنی، I جریان بر حسب آمپر و T زمان بر حسب ثانیه است.

با توجه به رابطه ۳، جرم فلز الکترود الکترولیز شده متناسب با شدت جریان ورودی به راکتور است. طبق شکلهای ذکر شده می‌توان گفت که با کاربرد توان‌های مختلف الکتریکی، با الکترودهای آلومینیومی و آهنی قسمت عمده فلز سنگین کادمیم تحت توان الکتریکی 185 Wdm^{-3} حذف می‌شود. میزان حذف کادمیم در مدت ۳۰ دقیقه الکترولیز به حدود ۹۷ درصد می‌رسد. سودبخشی توان الکتریکی بالا به‌وسیله تأثیرات الکترولیز محدود شده است. برای مثال دما با افزایش توان الکتریکی ورودی بیشتر می‌شود و افزایش آن بستگی به میزان توان الکتریکی ورودی دارد. البته افزایش دما محدودیتی برای انجام واکنش ندارد بلکه واکنش را تسريع می‌بخشد.

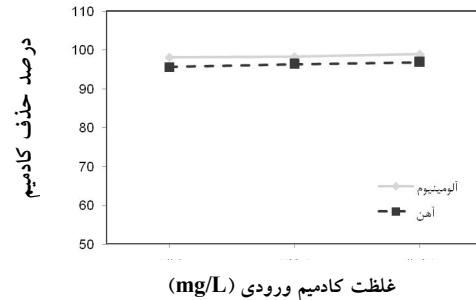
شکل ۸- مقایسه درصد حذف کادمیم بهوسیله کاربرد الکترودهای آهن و آلومنیوم در pH های مختلف ورودی

مطابق شکل ۸، pH در هنگام انجام آزمایش به مقدار جزیی بالا می‌رود که علت آن تشکیل گاز هیدروژن در کاتد است. مصرف H^+ باعث افزایش جزیی در pH پس از خروجی از سیستم می‌شود. با مرور واکنش‌های انجام شده در کاتد و آند ملاحظه می‌گردد که یون هیدروکسید تولید شده در سطح کاتد و نیز قلیاییت فاضلاب در واکنش تشکیل هیدروکسید آلومنیوم مؤثر است. کاتیون هیدرولیز شده در آب با توجه به pH محلول، گونه‌های مختلف هیدروکسید را تشکیل می‌دهد.

۴- نتیجه‌گیری

در این تحقیق به بررسی روش الکتروکوآگولاسیون برای حذف کادمیم از محیط‌های آبی، در مقیاس آزمایشگاهی پرداخته شد. نتایج به دست آمده نشان داد که بیشترین راندمان حذف کادمیم هنگامی صورت می‌گیرد که مساحت الکترود در بیشترین اندازه، فاصله آنها از یکدیگر در نزدیک‌ترین فاصله، توان الکتریکی ورودی در بیشترین حد یعنی ۱۸۵ وات، زمان ماند محلول در بیشترین زمان، حدود ۴۰ دقیقه و pH محلول ورودی حدود ۱۰/۲۵ باشد. با بالا رفتن غلظت اولیه کادمیم در جریان ورودی به سیستم، راندمان حذف کادمیم تا حدودی کاهش می‌یابد. در مجموع از روش الکتروکوآگولاسیون می‌توان به عنوان یک روش بسیار مؤثر در حذف کادمیم استفاده نمود.

حذف با وجود افزایش در غلظت اولیه کادمیم کاهش پیدا کرده است (شکل ۷).

شکل ۷- مقایسه درصد حذف کادمیم بهوسیله کاربرد الکترودهای آهن و آلومنیوم در غلظتها م مختلف کادمیم ورودی

این امر با نتایج پژوهش‌های قبلی مطابقت داشت به نحوی که بذرافشان و همکاران در مطالعه‌ای که به بررسی کارایی فرایند الکتروکوآگولاسیون در حذف کروم پرداختند، مشاهده نمودند که نرخ حذف کروم با افزایش غلظت آن به طور قابل ملاحظه‌ای کاهش می‌یابد [۲۰].

۳-۵- تأثیر تغییرات pH

pH محلول، گونه‌های مختلف یون‌های فلزی را تعیین می‌کند. pH محلول بر وضعیت دیگر گونه‌ها در محلول و قابلیت حلalit محصولات تشکیل شده نیز اثر می‌گذارد. بنابراین pH محلول بر روی کارایی و قابلیت اجرای فرایند تأثیر می‌گذارد. مطابق شکل ۸ تغییرات pH در طول فرایند الکتروکوآگولاسیون، جزیی و با افزایشی کمی همراه بوده و نیازی به تنظیمات pH وجود ندارد. افزایش حذف کادمیم در pH بالاتر از ۱۰ می‌تواند بیشتر به دلیل تشکیل هیدروکسید کادمیم و در نتیجه رسوب کادمیم باشد. نتایج آزمایش‌های بذرافشان و همکاران نیز نشان که بیشترین راندمان حذف کروم در pH معادل ۳ صورت پذیرفته است [۲۰].

۵- مراجع

- 1- Mardan, S., Tofiqhi, H., and Ahmadzadeh S. (2008). *Removal of heavy metals from industrial wastewater*, Iran Small Industries and Industrial Park Organization (ISIPO) Pub., Tehran. (In Persian)
- 2- Derk, P. (1999). *Guide to electrochemical technology*, Southampton University Electrosynthesis Company, Inc., Southampton.

- 3- Alloway, B.J., and Axres, D.C. (1997). *Chemical principles of environmental pollution*, Chapman & Hall, Inc. London.
- 4- Patter Som, J.W. (1985). *Industrial wastewater treatment technology*, 2nd Ed., Butter Worth Publishers, USA.
- 5- Comminellis, C. (1992). "Eletrochemical treatment of wastewater containing Phenol." *Process Safe Environmental Protection*, 70(4), 219-224.
- 6- Vigo, F., Avalle, L., and Paz, M. (1983). "Disposal of vegetation water from olive oil mills, study of electrochemical oxidation." *Riv. Ital. Sostanze Grasse*, 60 (3), 125-131. (in Italian)
- 7- Tunturin, P.J. (1996). "Electrochemical treatment of process wastewater containing colloidal particles." *International Chemical Engineering*, 16 (2), 222-228.
- 8- Vlyssides, A., Gisrailides, C.J., Loizidous, M., Karvouni, G., and Mourafeti, V. (1997). "Electrochemical treatment of vinasse from beet molasses." *Water Science and Technology*, 36 (2-3), 271-278.
- 9- Huang, G.G., and Shou, S.S. (2001). "Comparison of a novel electro-fenton method with fenton ,s reagent in treating a highly contaminated wastewater." *Water Science and Technology*, 143 (2), 17-24.
- 10- Masters, G.M. (2005). *Introduction to environmental enginereeng and science*, 2nd Ed., Prentice- Hall of India, New Delhi.
- 11- Echenfelder, W.W., and Cecil, L.K. (2002) *Applications of new concepts of physical-chemical wastewater treatment*, TN: Pergamon Press, Inc., Vanderbilt University, Nashville.
- 12- Joneidi Jafari, A. (2004). "Simulataneous removal of copper and 2, D⁴⁻ dichlorophenal from industrial water through combined photo electrochemical degredation." *J. of Environmental Studies*, 33, 1-7. (In Persian)
- 13- Samarghandi, M.R., Zarabi, M., Safari, G., Shirzad, M., Gharibi, H., and Dheikh Mohammadi, A. (2009). "Study of electro-coagulation for phosphate removal from aqueous solution." *12th Conf. of National Environmental Health*, Tehran, 18-27. (In Persian)
- 14- Rahmani, A., and Samarghandi, M.R. (2007). "Electrochemical removal of COD from effluents." *J. of Water and Wastewater*, 64, 9-20. (In Persian)
- 15- Mollah, M., Morkovsky, P., Gomes, J., Kesmez, M., Parga, J., and Cocke, D. (2004). "Fundamentals, present and future perspectives of electrocoagulation." *J. of Hazardous Materials* 114, 199-210.
- 16- Holt, P.K., Barton, G.W., and Mitchell, C.A. (2006). "The future for electrocoagulation as a localiced water treatment technology." *Chemosphere*, 23 (2), 355-367.
- 17- Rich, L.G. (1999). *Mixed – liquor recycle (MLR) Lagoon nitrification system*, Technical Note Number 7, Department of Enviromental Engineering and Science, Clemsom University, USA.
- 18- Chen, G. (2004). "Electrochemical technologies in wastewater treatment." *Separation and Purification Technology*, 38, 11-41.
- 19- Janssen, L.J.J., and Koene, L. (2002). "The role of electrochemistry and electrochemical technology in environmental protection." *Chemical Engineering*, 85 (2-3), 137-146.
- 20- Bazrafshan, A., Mahvi, A.H., Mesdaghinia, A.R., Nasseri, S., and Vaezi, F. (2007). "Study of electro coagulation with Alumina electrodes for Cr removal." *10th Conf. of Environmental Health*, Hamedan, 35-38. (In Persian)